

[Boligministeren.]

forbindelse med udformningen af handelsministerens energipolitiske redegørelse til folketinget og energirådets udtalelse af oktober 1976, har det trængt sig på, at der – uden at pådrage det offentlige eller private særlig store byrder – vil kunne opnås betydelige energibesparelser ved en kvalificeret pasning og justering af opvarmnings- og ventilationsanlæg. Byggelovens energibestemmelse foreslås derfor udvidet, således at boligministeren også kan stille krav til drift og vedligeholdelse af sådanne anlæg. Besparelserne forudsætter, at de varmemestre, der passer de større fyr og ventilationsanlæg, har gennemgået en varmemesteruddannelse, og de teknologiske institutters uddannelser må derfor udbygges og gøres obligatoriske. Der er foreløbig ikke planer om at gå længere end til at stille krav om en kvalificeret pasning af større opvarmnings- og ventilationsanlæg.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i oktober 1976, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1976–77 sp. 65.

Lovforslaget svarede stort set til de forslag, der blev fremsat i betænkningen om socialforskningsinstitutets fremtidige virksomhed (nr. 754/1975). Forslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet af folketinget inden valgets udskrivelse.

Som man måske erindrer, fremsatte jeg efter henvendelse fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer den 17. december 1976 et ændringsforslag, der tog sigte på at give tjenestemændenes og funktionærernes organisationer repræsentation i socialforskningsrådet på lige fod med Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Dette ændringsforslag er indarbejdet i det forslag, der fremsættes i dag.

Derudover er der nu stillet forslag om at bringe socialforskningsrådets funktionsperiode

i nærmere overensstemmelse med den, der gælder for de statslige forskningsråd under undervisningsministerens ressort, og foreslået en regel om, at socialforskningsrådet skal offentliggøre sin godkendte arbejdsplan.

Endelig er der foretaget en række sproglige ajourføringer af lovtæksten og foretaget en ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 2 til 1. oktober 1977.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Derefter tillader jeg mig for folketinget at genfremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.).

Der har siden den seneste ændring af sygesikringsloven vist sig behov for at foretage mindre, bl. a. redaktionelle, ændringer af den gældende lov. Disse spørgsmål er nu samlet op i lovforslaget.

Sundhedsstyrelsens afgørelser vedrørende enkeltansøgninger om medicintilskud foreslås gjort endelige. Disse afgørelser er truffet på grundlag af en lægelig ekspertise, som man ikke finder socialministeriet er kompetent til i givet fald at tage stilling til. Man skønner, at det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at tillægge en anden myndighed en sådan ankebeføjelse.

Der har ikke hidtil efter sygesikringsloven været mulighed for at yde medicintilskud til lægemidler, som ikke er indkøbt på et dansk apotek, bortset fra de tilfælde, som omfattes af rejsesygesikringsordningen. På baggrund af en rekommandation fra Nordisk Råd om nordisk receptgyldighed foreslås nu indført en ordning, således at der af sygesikringen kan ydes refusion i det tilfælde, hvor et lægemiddel er indkøbt i et andet nordisk land end det, hvori recepten er ordineret. Det typiske tilfælde vil være det, hvor en dansker tager til et andet nordisk land og på grund af, at pågældende erkender at ville få behov for medicin under opholdet i udlandet, medbringer en recept fra hjemlandet. Pågældende kan efter forslaget ved hjemkomsten mod forevisning af kvitteret regning modtage refusion i forhold til regningsbeløbet.

Ordningen skønnes kun at få ringe praktisk betydning her i landet, dels på grund af vores rejsesygesikringsordning, dels fordi den kun får anvendelse på det mindre antal medi-

[Socialministeren.]

cinpræparater, der er fællesregistreret i Norden.

Forslaget indeholder endvidere forslag om en ændret sammensætning af sygesikringens centrale forhandlingsudvalg, som på det offentlige vegne afslutter overenskomster med organisationer af læger m. fl. om vilkårene for lovens ydelser.

Efter den gældende lov er staten ikke repræsenteret i udvalget, men har alene en ulovhjemlet adgang til at sende observatører til møderne.

Det er regeringens opfattelse, at forhandlingsudvalget bør udvides med repræsentanter for de statsstyrelser, der særlig berøres af sygesikringsoverenskomsterne, således at staten får ret til at deltage i forhandlingsudvalgets møder uden stemmeret. Baggrunden herfor er, at man finder, at der er behov for en større samordning med statens øvrige social- og sundhedspolitik, så den økonomiske politik i det hele kan finde sted.

Da der fortsat fra centralt hold skal finde en efterfølgende godkendelse sted af overenskomsterne, finder man det væsentligt, at staten på et så tidligt tidspunkt som muligt er med i overenskomstforhandlingerne. Det er regeringens opfattelse, at forslaget også vil medvirke til, at socialministeriets efterfølgende godkendelse fremover vil kunne gives inden for rimelig tid efter overenskomstforhandlingernes afslutning.

Det har været overvejet i forslaget at medtage yderligere ændringsforslag med henblik på en øget offentlig styring. Af hensyn til endnu ikke tilendebragt udvalgsarbejde vedrørende sundhedssektoren er disse overvejelser udskudt indtil videre.

Endelig foreslås revisionsbestemmelsen vedrørende kiropraktisk behandling ophævet. I den forsøgsperiode, hvor ordningen med tilskud fra sygesikringen til kiropraktisk behandling har været gennemført, har det vist sig, at ordningen ikke har fungeret efter sin hensigt på grund af, at kiropraktorerne har vægret sig ved at melde tilbage til lægen vedrørende patientens diagnose og behandling. Det er derfor socialministeriets hensigt at ændre bekendtgørelsen om tilskud til kiropraktisk behandling således, at den omtalte tilbagemeldingspligt ophæves.

Under forudsætning af, at det offentliges tilskud til kiropraktisk behandling fastsættes

uændret, forventes forslaget ikke at medføre merudgifter i forhold til de 10 mill. kr., som det er blevet skønnet at kiropraktorordningen ville koste ved ordningens indførelse i 1974. Da ordningen hidtil kun har været lidet udnyttet, vil de faktiske merudgifter ved en ophævelse af underrettningspligten nok nærme sig 10 mill. kr. årligt. Udgifterne afholdes af amtskommunerne.

Af hensyn til koordineringen med de øvrige nordiske lande er det min hensigt under folketingsbehandlingen at stille et ændringsforslag, således at bestemmelsen om tilskud til lægemidler indkøbt i et andet nordisk land først træder i kraft den 1. juni 1977 i stedet for som efter forslaget den 1. april 1977.

Idet jeg kan henvise til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anmode om tingets velvilige behandling af forslaget.

Endvidere tillader jeg mig for folketinget at genfremsætte *forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring. (Begravelseshjælp, sygehusophold m. v.).*

Spørgsmålet om at forhøje begravelseshjælp på Færøerne i de tilfælde, hvor en færøsk sygeforsikret afgår ved døden uden for Færøerne, er blevet rejst af de færøske myndigheders repræsentanter i et udvalg, nedsat under socialministeriet, vedrørende sociallovgivningen på Færøerne.

Om baggrunden for forslaget kan det oplyses, at det færøske landsstyre og socialforvaltningen på Færøerne med jævne mellemrum modtager henvendelser om økonomisk hjælp i situationer, hvor en pårørende er afgået ved døden uden for Færøerne. I disse tilfælde kan der påløbe ikke helt ubetydelige udgifter for de pårørende til zinkkiste i forbindelse med hjemtransporten af afdøde, som det ikke vil være muligt at afholde inden for den normale begravelseshjælp.

Efter forslaget skal den ekstra begravelseshjælp alene ydes i de tilfælde, hvor de pårørende kan dokumentere, at der har været afholdt yderligere udgifter på grund af, at dødsfaldet er sket uden for Færøerne, og hvor begravelsen finder sted på Færøerne. Beløbet kan højst udgøre to gange den normale begravelseshjælp.

Man har endvidere fundet anledning til i forslaget at medtage konsekvensændringer som følge af lov for Færøerne om sygehusvæsenet. De bestemmelser i den færøske sygeforsik-